

Zingen:

- Psalm 84: 6

Lezen:

- Exodus 3 t/m 4:17
-

Inleiding naar aanleiding van Mozes en de brandende braambos

Mozes is nadat hij de Egyptische man heeft vermoord weggevlucht naar Midian. Daar komt hij 7 dochters van de priester Rehuël (hij wordt ook wel Jetro genoemd) tegen. Deze dochters worden aangevallen door herders. Mozes helpt ze en als dank mag hij met ze mee naar huis, hij blijft daar wonen en werken als schaapsherder en hij krijgt 1 van de dochters “Zippora heet ze” als vrouw. Ze krijgen een zoontje die ze Gersom noemen. Deze naam betekent vreemdeling. Mozes verklaarde de naam van zijn zoon met de woorden: ‘Ik ben een vreemdeling geworden, ik woon in een land dat ik niet ken’. Nu is Mozes al 40 jaar in Midian. Hij is dan ook al 80 jaar. Als we nu aan Mozes zouden vragen of hij nog zo strijdlustig is, zou hij moedeloos antwoorden. Die 40 jaar als schaapsherder in de woestijn hebben zijn vurigheid geblust, zijn enthousiasme beteugeld en hem geleerd wat zijn capaciteiten zijn.

Op een dag neemt hij de schapen mee tot achter in de woestijn. Hij liet de woestijn dus achter zich en kwam bij de berg Horeb. De berg Gods. Deze is later zo genoemd na de wetgeving. Toen Mozes daar was, zag hij een braambos “een doornstruik” die in brand stond. Normaal gesproken is zo’n struik zo verteerd. Maar nu gebeurde dat niet, het vuur bleef volop branden, maar de struik verbrande niet.

Met deze doornstruik wordt Gods volk bedoeld. Maar Gods volk werd niet verwoest. Hebben wij dat ook in ons leven? Hoe moeilijk het ook is, blijven wij ook staande? Mag jij ook weten dat de Heere voor je zorgt?

De Heere zelf was in de vuurvlam. Mozes werd nieuwsgierig en wilde weten waarom de struik niet verteerde en liep naar de struik. Toen de Heere dat zag riep hij twee keer Mozes zijn naam. Mozes antwoordde: zie hier ben ik Heere. Terwijl ik dit opschreef moest ik denken aan de kleine Samuel die hetzelfde antwoord gaf. En wat voor een antwoord! Ze luisterde naar de Heere. Luisteren wij ook? Wij worden dan wel niet letterlijk geroepen met een echte stem maar wel door middel van Gods woord, de prediking en bijvoorbeeld de psalmen. Wat zeggen wij tot de Heere als wij ‘s ochtends of savonds ons bijbeltje hebben opengeslagen en gelezen hebben dat je, je moet bekeren? Luisteren we dan en houden we ons ermee bezig of doen we een schietgebedje en gaan we weer verder met ons leven?

De Heere zei nog meer tegen Mozes. Mozes moest zijn schoenen uittrekken omdat de plaats heilig was. De Heere was aanwezig.

De schoenen zaten vol stof en viezigheid. En hij moest rein bij de Heere komen. Omdat de Heere zo groot en goed is. Als eerbied voor God. Je kunt het een beetje vergelijken met je ogen sluiten en je handen samen vouwen. Of op je knieën gaan voor het bidden. Je zo klein mogelijk maken. Hij moet wassen en ik moet minder worden. Al deze plechtigheden hebben tot doel eerbiedig te zijn en ontzag te hebben voor de allerhoogste majesteit.

De Heere verteld hem dat Hij de God van zijn vaders is. Mozes wordt herinnerd aan alles wat zijn ouders vroeger verteld hebben en waar hij in geloofd. Gods beloften. Toen deed Mozes zijn handen voor zijn ogen omdat hij God niet durfde aan te kijken. Zo’n nietig mens vergeleken bij zo’n machtig God. Dan gaat de Heere vertellen dat Hij het volk zal verlossen

en dat ze een groot land zullen krijgen met melk en honing. De vaderen van Mozes zijn door honger verdreven en melk en honing zijn belangrijke producten in die tijd. Mozes krijgt al wat meer moed. Wat een vooruitzicht. Maar dan schrikt Mozes, als de Heere hem vertelt dat hij naar de farao toe moet. Mozes denkt klein van zichzelf en alle moed bezingt alleen al bij de gedachten. Maar de Heere belooft met hem te zijn. En als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Maar Mozes heeft nog meer bezwaren. Hij is nog bang dat de Israëlieten, zijn eigen volk, hem niet zullen geloven. En dan vraagt Mozes aan de Heere hoe hij zich aan de Israëlieten bekend wil maken, welke naam mag hij noemen, wie heeft hem gestuurd. En dan noemt de Heere die wonderlijke naam. De "Ik zal zijn die Ik zijn zal" en dan noemt Hij zijn naam HEERE met vijf hoofdletter, de naam Jahweh, de bijzondere naam die de Israëlieten eigenlijk niet in de mond namen als het niet echt nodig was. Die naam 'Jahweh' had God aan Mozes voor het eerst verteld bij de braamstruik: "Ik ben die Ik ben". 'Jahweh' betekent dat God aan Zijn volk denkt en het voor hen opneemt. En dat was waar geworden. Als Israël die naam hoorde, dachten ze aan de gebeurtenissen in Egypte terug. Was het niet Zijn grote kracht die farao op de knieën had gebracht? Was het niet Zijn liefde dat Hij hen door het water droeg? Je kunt je waarschijnlijk wel voorstellen dat die naam hen lief was geworden. Die naam was hun redding. Die naam was hun kracht. Heerlijk was Gods naam - zo heilig, groot en goed

Alleen de hogepriester mocht hem eenmaal per jaar op de grote verzoendag gebruiken. Maar hier kunnen we ook van leren dat Gods naam nog steeds zo Heilig is en Goed. In Zijn naam laat hij weten wie hij zelf wil zijn voor zondige mensen. Misbruik van die Naam trapt de Heere op Zijn hart.

Maar nu zie je ook de Heere Zijn alwetendheid. Hij weet dat de koning hem niet meteen zal laten gaan en verteld dit ook aan Mozes. Nu zie je ook de machtigheid van God, want hij vertelt er achteraan dat Hij zal helpen door middel van wonderen. En ze zullen zelfs nog waardevolle sierraden mee krijgen. Hebben wij dat ook wel eens? Dat we dan niets meer zien zitten? Alles lijkt dan mis te lopen en lijkt wel of geen mens naar je omkijkt. Nu denk ik aan die regels uit het gedicht voetstappen op het strand. Daar waar het juist het moeilijkst was maar 1 paar stappen staan. Maar juist als je het achteraf bekijkt zie je in plaats van jouw voetstappen de voetstappen van de Heere staan. Hij heeft overal een reden voor!

Omdat Mozes bang blijft en zich af vraagt of de farao wel naar hem zal luisteren, laat de Heere hem een wonder zien. Hij kan Mozes zijn staf laten veranderen in een slang. Voor de Egyptenaren was dit een heel angstig iets. Want het betekent dat de staf van Mozes meer macht heeft dan die van de Farao. Het is een teken dat God met Mozes is. Dit kan de mensen vast overtuigen. Willen wij dat ook, mensen overtuigen? Ze zoveel mogelijk vertellen over het geloof zodat ze misschien de Heere ook wel gaan dienen. Zijn wij ook een middel in Gods hand?

Nu moet Mozes zijn hand in zijn jas stoppen en als hij hem eruit haalt is deze melaats. Als Mozes dit herhaald is zijn hand weer gezond. Wat een wonder! de Heere laat hier mee eigenlijk de levensloop van Mozes zien. Van een hele hoge positie, als prins, naar schaapherder in Midian. Nu krijgt Mozes zijn positie weer terug. Een eigenlijk nog belangrijkere. Hij krijgt de taak om Gods volk te leiden.

Maar voor ons zit er ook een les in dit wonder! We hadden in het paradijs ook een gezond, schoon hart. Door de zondeval hebben we het melaats gemaakt. We zijn ongeneselijk ziek. Tenzij... er een wonder gebeurt. We moeten onze hand ook maar eens bij ons hart steken en eens goed kijken hoe zwart ons hart nu echt is, hoe ziek we zijn! Ik hoop dat we ervan schrikken en onze toevlucht bij de Heere zullen zoeken.

De Heere verteld Mozes als laatste 1 wonder die er gaat gebeuren als de Farao niet zal luisteren. Hij zal water in bloed veranderen. Toch is Mozes nog niet helemaal gerustgesteld.

Hij zegt dat hij niet goed kan spreken. Hij moet vaak zoeken naar woorden. Hij kan niet goed uit zijn woorden komen. Dan herinnert de Heere hem eraan dat Hij Mozes heeft gemaakt. Ook zijn mond en dat hij stommen kan laten spreken. Mozes moest het ook leren als ieder ander:

Ik stel mijn vertrouwen op de Heer mijn God.

Want in Zijn hand ligt heel mijn levenslot.

Hem heb ik lief zijn vrede woont in mij.

'k Zie naar Hem op en ik weet:

Hij is mij steeds nabij!

Toch vraagt Mozes nog of de Heere echt geen ander deze taak kan geven. Nu gaat de Heere vaderlijk handelen bij een tegenstribbelend kind. Hij geeft gehoor aan Mozes en geeft hem zijn broer Aäron. Moeten wij ook gegrepen worden omdat wij zo tegenstribbelen om zo terug op het goede pad gezet te worden of hebben we ons eigen paadje al uitgekozen? Of praten we niet eens met de Heere en gaan we onze eigen weg? Bid er maar voor of de Heere ook jouw vader wil zijn! En jou als Zijn kind wil leren hoe je weg moet gaan.

Vragen bij de inleiding:

1. In vers 21 van hoofdstuk 3 staat: ik zal dit volk genade geven in de ogen van de Egyptenaren. Dit betekent dat de Heere de harten neigt van de vijanden van Gods volk waarheen Hij wil.
Waarom zijn er dan toch mensen die Gods kinderen pijn willen doen?
2. Is die lange periode van 40 jaar voor Mozes geen verloren tijd? en waarom zou de Heere die 40 jaar aan Mozes gegeven hebben?
3. Wat betekent die brandende braambos voor jou?
4. Hebben wij tegenwoordig ook nog heilige plaatsen of heilige momenten, zijn deze plaatsen en momenten onmisbaar in ons leven?
5. Ben jij ook wel eens bang voor de mensen. Schaam je, je wel eens voor je geloof? lees matheus 10 vers 18-20 eens...
6. Waarom is het erg als er gevloekt wordt, waarom is het zo erg als we de naam van God ijdel, dat is eigenlijk leeg en onnodig misbruiken.
7. De Heere roept Mozes tot Zijn dienst. Roept de Heere nog steeds mensen tot een bijzondere opdracht, ook ons?